

ЦІНА ЖИТТЯ: БІЛЬ ТА ВТРАТА ПОКОЛІНЬ

Золотковська Т. Червона сукня моєї тітки. Моноліт-bizz. 2019. 49 с.

Тема «Ціна життя: біль та втрата поколінь» є глибокою та важливою, оскільки вона стосується не тільки фізичного здоров'я, але і емоційного та соціокультурного добробуту. Незалежно від природи болю – чи це фізичний, емоційний чи соціальний біль – він часто є необхідною частиною людського досвіду. Фізичні травми, хвороби, втрати близьких чи емоційні труднощі можуть призводити до глибокого болю, який може впливати на якість життя та загальний благополуччя.

Найбільш вразливими перед стражданням та втратою є діти та молодь. Воєнні конфлікти можуть не тільки призводити до фізичних та психологічних травм, але також руйнують освітні та культурні системи, завдаючи шкоди розвитку нового покоління. Культурні катастрофи, конфлікти чи природні катастрофи можуть вести до втрати цінних артефактів, традицій, мов та історій. Це не лише призводить до матеріальних втрат, але і позбавляє людей зв'язку з їхнім минулим та коріннями. Забруднення навколишнього середовища, зміни клімату та інші екологічні проблеми можуть призводити до погіршення фізичного здоров'я та більш високого ризику захворювань для наступних поколінь.

Для зменшення ціни життя та втрати поколінь необхідно працювати над розбудовою стійкого соціального, екологічного та економічного середовища. Забезпечення доступу до освіти, охорони здоров'я та захисту прав людини може сприяти покращенню якості життя та зменшенню страждань. У цьому контексті важливо прагнути до гармонії між людством та природою, а також підтримувати взаєморозуміння та співпрацю між різними культурами та суспільствами. Тільки шляхом спільних зусиль ми можемо зменшити ціну болю та втрати поколінь, створюючи більш справедливий та стійкий світ.

У цьому аспекті показовою є художня література, яка за допомогою слова наближає людей до розуміння неминучих втрат через різні життєві обставини. Читати сучасну художню літературу не тільки потрібно, а й

корисно, оскільки читач може почерпнути для себе унікальні уроки життя.

Таїс Золотковська – сучасна українська письменниця, авторка десяти книжок, які призначені для дорослих і дітей. Серед авторського доробку письменниці виділяється книга під назвою «Пиши. Легкий шлях від ідей до книжки» (2018), який вона радить читати авторам-початківцям. Цікавою та актуальною в усі часи буде арт бук Таїсії Золотковської під назвою «Червона сукня моєї тітки» (2019). Ілюстраторкою до книги виступила Маргарита Вінклер. Сама авторка зазначає, що ця книга призначена для читачів від 7 до 107 років.

Артбук Таїсії Золотковської «Червона сукня моєї тітки» невеликий за обсягом твір – 48 сторінок. Це читання одного вечора з подальшим аналізом та усвідомленням важливості подібних творів. В анотації до книги вказано, що це прониклива історія онкохворої жінки. Таких жінок у світі багато, але у них є бажання жити, любити оточення, красу та поезію. Читаючи твір, усвідомлюєш, що кожен день, прожитий людиною – це дар Божий. Треба, на думку письменниці, любити та цікавити тих, хто знаходиться поряд, хто радіє з тобою та розділяє сум.

Головною героїнею твору є жінка, яка лікується від раку молочної залози. В уяві письменниці – це Аня Сільвер, з якою вона свого часу товаришувала та співчувала їй як жінці, яка важко хвора. Аня Сільвер – американська поетка, яка була лауреаткою премії Гугенхайма (2018). Таїс Золотковська у творі «Червона сукня моєї тітки» представила читачам поезію у прозі. Авторка акцентувала увагу не на тому, як головна героїня лікується від раку, як страждає, а відтворила бажання жінки жити, жити щодня і насолоджуватись кожною прожитою хвилиною. Головна героїня твору радіє красі, з любов'ю та турботою говорить про жіночність та про красиве жіноче життя.

Про стан головної героїні та її хворобу читаємо у наступних рядках: «У великому кріслі, приєднана трубками до хімікатів, вона пише» [1, с. 3]; «тепер тітка проводить більшість днів у лікарні [1, с. 2]; «моя тітка вдягає тюрбан. Жайворонки й троянди обіймають її голову» [1, с. 10]; «моя тітка носить дивний ліфчик. У ньому одна справжня чашка» [1, с. 6]; «...Я втрачаю волосся, щоб жити» (с. 20); «моя тітка мала статуру груші, або – вибач, тітонько – гарбуза. Зараз вона – огірок» [1, с. 28]. Книга читається легко і водночас сприймається важко. В основі твору жінка, що

хворіє. Значно легше читаються твори, що мають щасливий фінал, де зло перемагає добре. Тут, маємо констатацію факту – хвора жінка радіє кожному дню, бо живе!

За задумами письменниці ілюстрації у творі відіграють вагому роль, оскільки читаючи тексти, додатково візуально можна подивитися та уявити усі події, які відтворені авторкою у тексті. Усі, хто читає текст Таїсії Золотковської, співчують головній героїні. Авторка показує читачам картини, де можна зрозуміти, що тітки вже немає серед нас: «Віднині я не бачу тітки» [1, с. 45].

Авторка у тексті грає кольорами: ми відчуваємо червоний та зелений, жовтий кольори: «вона вдягнена в зелену сукню із жовтими грушами» [1, с. 45]. У назві твору бринить червоний колір «Червона сукня моєї тітки». Упродовж твору зустрічаємо червоний колір: «тітка дістає червону помаду» [1, с. 16], «на ліжку я розкладаю червону сукню» [1, с. 46]. А ще згадується білий, кораловий, смарагдовий, прозорий, фіолетово-жовтий, пудровий, чорно-білий, барбарисовий кольори. Така кольористична гама дозволяє говорити про те обізнаність авторки у різних тонах настрою. Сама ж головна героїня так говорить про себе: «Я звичайна жінка, що захворіла» [1, с. 35]. Час у творі спливає дуже швидко. Читач розуміє, що головна героїня твору врятовується через бажання писати та читати. У творі згадуються тексти Шевченка, які жінка вивчала, будучи ще студенткою, а також твір О. Кобилянської «Царівна: Уміло сплітаючи образи у вірші, головна героїня використовувала лише два інструменти – перо та папір. Головна героїня твору не тільки навчає як писати, але й сама пише: «Несподівано в кишені свого пальта знаходжу тітчину поезію. Я думала вона лише навчає, як писати. Не пише сама. У поезії йдеться про ...» [1, с. 22]. Ілюстрації у творі також підтверджують той факт, що головна героїня любила писати [1, с. 12].

Фраза «Створюй красу» бринить у тексті Таїсії Золотковської двічі: на с. 18 та у фіналі на останній сторінці. Останні дві сторінки книги є певною преамбулою до тексту. Читачам авторка пояснює витоки даної історії, особливості знайомства з Анною та її любові до життя.

Твір Таїсії Золотковської «Червона сукня моєї тітки» – це своєрідна пам'ять про людей, які не є байдужими для авторки. У фіналі зрозумілою є одна істина – треба любити життя, цінувати кожную хвилину. Тільки щасливе життя дозволить будь-якій особистості знайти себе в соціумі та

насолоджуватись кожною миттю! Невиліковна хвороба, смерть людини – головна тема мініатюрної ліричної повісті Таїсії Золотковської «Червона сукня моєї тітки». Авторка наголошує на тому, що навіть у часи болю та втрати, треба свідомо цінувати життя та вміти його правильно прожити.

Література

1. Золотковська Т. Червона сукня моєї тітки. Моноліт-bizz. 2019. 49 с.